КИЇВСЬКИЙ СТОЛИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА
ФАКУЛЬТЕТ УКРАЇНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ, КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВА
КАФЕДРА ІНФОРМАЦІЙНИХ КОМУНІКАЦІЙ

ДОПУСТИТИ ДО ЗАХИСТУ
Завідувач кафедри
_____ О.А. Політова
«13» травня 2026 р.

ДИПЛОМНА РОБОТА

(творчий авторський проєкт)

на тему:

"ІНТЕРВ'Ю-ПОРТРЕТ, ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ОБРАЗІВ ВИКЛАДАЧА ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ"

випускника першого (бакалаврського) рівня вищої освіти

Цим підписом засвідчую, що поданий на захист рукопис та електронний документ є ідентичні
8.06.2026 Хавладар

Виконала:

студентка IV курсу, групи ВТПб12240д

Хавладар Радислава Шапонівна
(прізвище, ім'я та по батькові)

Науковий керівник:

заслужена артистка України
(науковий ступінь, вчене звання)

Новикова Руслана Артемівна
(прізвище, ім'я та по батькові)

Київ-2026

ЗМІСТ

ВСТУП …….3

РОЗДІЛ І. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ІНТЕРВ'Ю-ПОРТРЕТУ ЯК ЖАНРУ МЕДІАКОМУНІКАЦІЇ ……....7

1.1. Становлення та розвиток жанру інтерв'ю-портрет……..7

1.2. Особливості інтерв'ю-портрету в сучасному медіапросторі……19

1.3. Функції інтерв'ю-портрету у висвітленні особистості …….22

1.4. Інтерв'ю-портрет як інструмент іміджевої комунікації закладів вищої освіти ……...25

Висновки до І розділу ……..29

РОЗДІЛ ІІ. АВТОРСЬКИЙ МЕДІАПРОЄКТ ІНТЕРВ'Ю-ПОРТРЕТА ВИКЛАДАЧІВ УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА…….31

2.1 Аналіз образів викладачів у сучасних інтерв'ю-портретах закладів вищої освіти……31

2.2. Написання творчої заявки медіапроєкту інтерв'ю-портрета викладачів університету імені Бориса Грінченка ……...33

2.3. Підготовка сценарію інтерв'ю-портрета викладача ……..39

2.4. Розробка контент-стратегії просування інтерв'ю-портретів у медіапросторі університету ……..44

Висновки до ІІ розділу ……47

ВИСНОВКИ ……..49

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ ……..52

ДОДАТКИ……..58

ВСТУП

Актуальність теми дослідження. У сучасному медіапросторі заклади вищої освіти активно використовують комунікаційні інструменти для формування власного іміджу та популяризації освітніх послуг. Особливого значення набуває персоналізований контент, який дозволяє не лише інформувати аудиторію, а й формувати довіру до університету через представлення його ключових фігур – викладачів. У цьому контексті інтерв'ю-портрет виступає ефективним жанром, що поєднує інформативність і художню виразність, дозволяючи розкрити особистість, професійні цінності та індивідуальний стиль педагога.

Стан розробки проблеми. Проблематика жанру інтерв'ю та його трансформацій у сучасному медіапросторі досліджувалася багатьма вітчизняними науковцями. Теоретичні засади інтерв'ю як журналістського жанру розглядали Баранецька А. Д., Здоровега В. Й. [1], М. Тимошик [32], Шевченко Л. В. [33]. Особливості портретного нарису та персоналізованого медіаконтенту висвітлювали Кірієнко М. М. [11; 12], Сікорська В. [27], Шийка С. В. [34]. Окремі аспекти медіапрезентації особистості, формування іміджу та комунікаційних стратегій у сфері медіааналізували Головчук Ю. О., Дибчук Л. В., Середницька Л. П. [4], Янковець Т. М. [36], Павлова О. Ю. [23].

Водночас питання використання інтерв'ю-портрета як інструменту презентації викладачів університету залишається недостатньо дослідженим, що й зумовлює необхідність даного дослідження.

Мета творчого проєкту. Метою дослідження є визначення жанрових і функціональних особливостей інтерв'ю-портрета як засобу презентації викладачів та обґрунтування ефективності його використання в медіапросторі закладів вищої освіти створення авторського інтерв'ю-портрета.

Завдання творчого проєкту:

1. Проаналізувати особливості інтерв’ю як жанру портретного медіа в сучасному інформаційному просторі, зокрема на YouTube-платформах, визначити його актуальність, рівень затребуваності та поширеність у цифрових медіаканалах.

2. Проаналізувати теоретичні підходи до жанру інтерв’ю та портретного нарису.

3. Визначити специфіку інтерв’ю-портрета як синтетичного журналістського жанру.

4. Дослідити особливості медіапрезентації викладачів у сучасному освітньому просторі.

5. Проаналізувати існуючі приклади інтерв’ю-портретів у медіа.

6. Обґрунтувати концепцію авторського творчого проєкту.

7. Сформулювати концепцію тему та ідею, інтерв’ю-портрета викладачів університету імені бориса грінченка.

8. Створити сценарій та реалізувати випуск інтерв’ю-портрет викладача університету імені бориса грінченка.

9. Розробити контент стратегію просування інтерв’ю-портрет викладача університету імені Бориса Грінченка.

Об’єктом дослідження є жанр інтерв’ю-портрет як форма медіапрезентації викладачів у сучасному освітньому середовищі.

Предметом дослідження є жанрові, структурні та комунікативні особливості інтерв’ю-портрета в системі сучасних медіакомунікацій як інструменту формування медійного образу викладача закладів вищої освіти.

Методи реалізації творчого проєкту. Для досягнення поставленої мети використано комплекс загальнонаукових і спеціальних методів дослідження:

1. Аналіз і синтез – для опрацювання наукових джерел.
2. Порівняння – для виявлення особливостей різних жанрових форм.
3. Системний підхід – для визначення структури інтерв’ю-портрета.

4. Контент-аналіз – для дослідження медіаматеріалів.
5. Інтерв’ювання – під час створення авторського проєкту.
6. Метод моделювання – для розробки концепції інтерв’ю-портрета.

Інформаційну базу дослідження становлять:

1. Наукові праці вітчизняних і зарубіжних дослідників із журналістики та медіакомунікацій.
2. Підручники, монографії, наукові статті з проблематики жанру інтерв’ю.
3. Матеріали офіційних ресурсів Університету імені Бориса Грінченка.
4. Медіаконтент (відеоінтерв’ю, публікації, соціальні мережі).
5. Електронні ресурси та інтернет-джерела.

Творча новизна полягає у тому, що вперше обґрунтовано ефективність інтерв’ю-портрета як інструменту презентації викладачів у межах університетського медіапростору; розроблено авторську модель інтерв’ю-портрета з урахуванням сучасних комунікаційних тенденцій; створено оригінальний медіапродукт, що поєднує інформаційний та художній підходи до розкриття особистості викладача.

Практичне значення роботи полягає у можливості використання результатів дослідження в діяльності пресслужб університетів, у сфері освітнього PR та журналістики. Розроблений інтерв’ю-портрет може слугувати зразком для створення подібних медіаматеріалів.

Особистий внесок автора полягає у самостійному визначенні теми дослідження, опрацюванні теоретичних джерел, розробці концепції інтерв’ю-портрета та підготовці авторського медіапродукту. Автор здійснив аналіз особливостей жанру інтерв’ю-портрета в сучасному освітньому медіапросторі, визначив його функціональні можливості та специфіку використання для презентації викладачів.

Апробація результатів дослідження. Результати дослідження були апробовані під час участі у студентській науково-практичній конференції

«Сучасні медіа та комунікаційні технології в освіті» (2025 р.), де було представлено основні положення роботи у формі тез доповіді. Окрім цього, результати дослідження були опубліковані у збірнику матеріалів конференції.

Апробація результатів дослідження. Результати дослідження кваліфікаційної роботи були апробовані під час участі у ІІ Всеукраїнській науковій конференції з міжнародною участю «Культура, інформація, комунікація: міждисциплінарний діалог» (Київ, 9–10 квітня 2026 року), де було представлено доповідь на тему «Інтерв'ю-портрет як спосіб репрезентації викладачів Університету імені Бориса Грінченка».

За результатами участі опубліковано тези:

1. Хавладар Р. Ш. Інтерв'ю-портрет як спосіб репрезентації викладачів Університету імені Бориса Грінченка. Культура, інформація, комунікація: міждисциплінарний діалог : матеріали ІІ Всеукраїнської наукової конференції з міжнародною участю (Київ, 9–10 квітня 2026 р.). Київ, 2026. С. 115–116.

Структура кваліфікаційної роботи зумовлена логікою дослідження та включає вступ, два розділи, висновки, список використаних джерел і додатки. Загальний обсяг роботи становить 60 сторінок, із них основний текст – 49 сторінок. Список використаних джерел налічує 38 найменувань.

РОЗДІЛ І. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ІНТЕРВ'Ю-ПОРТРЕТУ ЯК ЖАНРУ МЕДІАКОМУНІКАЦІЇ

1.1. Становлення та розвиток жанру інтерв'ю-портрет

У сучасному медіапросторі особливого значення набувають жанри, орієнтовані на розкриття особистості, її внутрішнього світу, цінностей та професійної діяльності. Одним із таких жанрів є інтерв'ю-портрет, який сформувався в результаті еволюції класичного інтерв'ю та набув ознак синтетичного журналістського утворення. Його актуальність зумовлена зростанням інтересу аудиторії до персоналізованого контенту, а також потребою у формуванні позитивного іміджу публічних осіб.

Поняття інтерв'ю як журналістського жанру має тривалу історію розвитку. У науковій літературі воно трактується як форма безпосередньої комунікації журналіста з респондентом з метою отримання та поширення інформації. Водночас сучасні дослідники підкреслюють, що інтерв'ю є не лише способом фіксації фактів, але й складним комунікативним процесом, який передбачає взаємодію двох суб'єктів - журналіста та героя матеріалу [3, с. 13]. Саме ця взаємодія створює основу для подальшого розвитку жанрових модифікацій інтерв'ю.

Історично інтерв'ю виникло як інструмент оперативного інформування. У період становлення масової преси воно використовувалося для передачі думок політичних діячів, громадських лідерів та інших публічних осіб. Однак поступово функціональне навантаження інтерв'ю розширюється. Як зазначає О. Голік, «інтерв'ю трансформується з інформаційного жанру в аналітико-публіцистичний, що дозволяє не лише передавати факти, але й інтерпретувати їх» [6, с. 46]. Це створює передумови для виникнення нових жанрових форм, зокрема інтерв'ю-портрету.

Портретне інтерв'ю як жанрова форма сучасної медіакомунікації посідає помітне місце в системі університетських медіа, оскільки воно дозволяє не лише інформувати про діяльність викладачів, а й створювати цілісні уявлення про їхню професійну та особистісну ідентичність. У межах освітнього дискурсу цей жанр виконує функцію опосередкованого представлення людини науки, де акцент зміщується з формального опису посадових обов'язків на відтворення індивідуального досвіду, цінностей та професійних наративів.

У сучасному інформаційному середовищі закладів вищої освіти портретне інтерв'ю дедалі частіше використовується як інструмент стратегічної комунікації. Воно сприяє формуванню позитивного іміджу викладача та водночас репрезентує сам університет як відкритий, інтелектуально активний і соціально відповідальний простір. У такому контексті викладач постає не лише як носій знань у певній галузі, а як багатовимірна особистість, чия діяльність охоплює наукову, педагогічну, експертну та громадську сфери.

Особливість портретного інтерв'ю полягає в його здатності поєднувати документальність і суб'єктивність. З одного боку, воно фіксує фактичні аспекти професійної біографії, а з іншого - відтворює авторське бачення героя через інтерпретацію журналіста або медіа. Саме ця подвійність забезпечує формування медіаобразу, який є не прямим відображенням реальності, а її інтерпретованою версією, сконструйованою через мовні, стилістичні та композиційні засоби.

У межах університетського середовища портретне інтерв'ю виконує також важливу репрезентативну функцію. Воно сприяє формуванню академічної ідентичності закладу, підкреслює його інтелектуальний потенціал та демонструє людський вимір освітнього процесу. Через такі матеріали вибудовується образ викладача як значущої фігури, що не лише передає знання, але й формує освітні та ціннісні орієнтири студентської аудиторії.

1. Інтерв'ю з ректором Олегом Семенюком (https://www.youtube.com/watch?v=FFHOTk5WtaQ&t=7s)

У процесі дослідження було проаналізовано інтерв’ю ректора Олега Семенюка, представлене у класичному телевізійному форматі. Матеріал належить до офіційного академічного типу портретного інтерв’ю, оскільки основна увага зосереджена на професійній діяльності героя, його управлінському досвіді та баченні розвитку закладу вищої освіти. У ході розмови формується образ інтелектуального лідера, наставника та представника академічної спільноти.

Створенню такого образу значною мірою сприяє характер запитань журналіста. Переважають відкриті аналітичні запитання, які стосуються розвитку університету, сучасних викликів вищої освіти, підготовки фахівців та перспектив освітньої галузі. Завдяки цьому співрозмовник отримує можливість не лише надавати інформацію, а й аргументовано висловлювати власні погляди щодо актуальних проблем освіти. У результаті глядач сприймає героя як компетентного керівника, здатного стратегічно оцінювати процеси, що відбуваються в академічному середовищі.

Мовлення Олега Семенюка характеризується логічністю, послідовністю та академічною виваженістю. Відповіді побудовані структуровано, із використанням професійної термінології та конкретних прикладів. Водночас складні питання пояснюються доступною мовою, що робить комунікацію зрозумілою для широкої аудиторії. Саме особливості мовлення підсилюють враження професійності та експертності героя.

Візуальний образ ректора також відповідає формату офіційного академічного інтерв’ю. Діловий стиль одягу, стримана манера поведінки та впевнена подача інформації створюють враження авторитетної особистості. Невербальні засоби комунікації використовуються природно: жести помірні, міміка спокійна, зоровий контакт підтримує відчуття відкритості та зацікавленості в діалозі. Відсутність надмірної емоційності сприяє сприйняттю

героя як урівноваженого керівника, який контролює ситуацію та впевнено відстоює власну позицію.

Важливу роль у побудові медіаобразу відіграє студійний простір. Оформлення студії є лаконічним і не відволікає увагу від змісту розмови. Такий підхід дозволяє зосередитися на особистості співрозмовника та його висловлюваннях. Атмосфера інтерв'ю залишається офіційною, але водночас достатньо комфортною для відкритого обговорення актуальних питань.

Операторська робота ґрунтується переважно на використанні середніх і крупних планів. Середні плани дають можливість спостерігати за поведінкою героя в цілому, тоді як крупні акцентують увагу на міміці та емоційних реакціях. Завдяки такому поєднанню кадрів досягається баланс між офіційністю та особистісним сприйняттям героя.

Монтаж інтерв'ю є стриманим і послідовним. Відсутність різких переходів або надмірної динаміки підтримує академічний характер матеріалу. Глядачеві легко стежити за логікою розмови, а зміна кадрів відбувається відповідно до розвитку теми. Музичний супровід використовується мінімально або має фоновий характер, що відповідає інформаційно-аналітичному формату інтерв'ю.

Структура портрета побудована таким чином, щоб поступово розкрити професійні та особистісні характеристики героя. Спочатку увага приділяється його діяльності як керівника університету, далі розглядаються питання розвитку освіти, взаємодії зі студентами та бачення майбутнього академічного середовища. Така послідовність дозволяє сформувати цілісний образ викладача й управлінця.

Авторитет Олега Семенюка формується через поєднання професійної компетентності, управлінського досвіду та здатності аргументовано висловлювати власну позицію. Довіру аудиторії забезпечують послідовність думок, впевнена манера спілкування та відкритість до обговорення актуальних проблем освіти. Людяність героя проявляється через доброзичливе ставлення до

студентів, увагу до освітніх потреб молоді та прагнення до розвитку університетської спільноти.

Інтерв'ю з Олегом Семенюком є прикладом офіційного академічного портретного інтерв'ю, у якому образ героя вибудовується через поєднання професійного досвіду, лідерських якостей та особистісних характеристик. Сукупність змістовних запитань, продуманої візуальної подачі та академічного стилю спілкування сприяє формуванню образу компетентного керівника, наставника та представника сучасної української освіти.

2. Інтерв'ю з професором Ужгородського національного університету Федором Шандором. Інтерв'ю з професором Федором Шандором (https://life.nv.ua/ukr/lyudi/interv-yu-z-profesorom-fedorom-shandorom-video-50282259.html)

Для аналізу було обрано інтерв'ю з професором Ужгородського національного університету Федором Шандором, опубліковане виданням NV під назвою «Професор з окопу». Матеріал належить до жанру портретного інтерв'ю, оскільки його головним завданням є розкриття особистості героя через поєднання професійної діяльності, життєвого досвіду та індивідуальних рис характеру.

Образ Федора Шандора створюється насамперед через характер запитань журналіста. Інтерв'юер не концентрується виключно на професійній біографії співрозмовника або його наукових досягненнях. Значна частина запитань стосується особистого досвіду участі у війні, поєднання військової служби з викладацькою роботою, ставлення до студентів та бачення майбутнього української освіти. Такий підхід дозволяє поступово розкрити героя з різних сторін і продемонструвати його не лише як професора, а й як громадянина, який бере безпосередню участь у подіях, що визначають сучасну історію країни.

Помітною особливістю інтерв'ю є відсутність конфронтаційного стилю спілкування. Запитання побудовані таким чином, щоб стимулювати розгорнуту

розповідь і надати співрозмовнику можливість самостійно акцентувати увагу на важливих для нього темах. У результаті формується атмосфера відкритого діалогу, де аудиторія отримує змогу не лише дізнатися певні факти, а й зрозуміти мотивацію та систему цінностей героя.

Важливу функцію у створенні медіаобразу виконує невербальна складова комунікації. Під час розмови Федір Шандор демонструє впевненість і внутрішню врівноваженість. Його поведінка позбавлена надмірної емоційності або демонстративності, що позитивно впливає на сприйняття сказаного. Міміка та жести залишаються природними, а манера спілкування - невимушеною. Завдяки цьому слова героя сприймаються як щирі та переконливі, а сам він постає перед аудиторією як людина, яка не прагне створити штучний публічний образ.

Візуальне рішення інтерв'ю також підпорядковане завданню максимально наблизити героя до глядача. Значна кількість середніх і крупних планів дозволяє зосередитися на його емоціях та реакціях під час відповідей. Така операторська робота сприяє виникненню відчуття особистої присутності та залученості до розмови. Водночас монтаж не привертає до себе зайвої уваги: зміна кадрів відбувається плавно, без різких переходів і надмірної динаміки. Це допомагає зберегти цілісність сприйняття історії та не відволікає від змісту висловлювань.

Особливого значення набуває інтонаційна складова. Герой говорить спокійно та виважено, не вдаючись до різких оцінок чи емоційних перебільшень. Саме така манера подачі інформації підсилює довіру до його слів. Враження компетентності формується не лише завдяки посаді професора, а й через спосіб аргументації власної позиції, логічність міркувань та здатність пояснювати складні питання доступною мовою.

Музичне оформлення виконує допоміжну роль. Воно не домінує над змістом і не намагається нав'язати глядачеві певну емоцію. Натомість музичний супровід створює загальний емоційний фон, який підкреслює серйозність тематики та підтримує цілісність оповіді.

Композиція матеріалу побудована за принципом поступового розкриття особистості. Спочатку увага акцентується на професійній діяльності героя, далі розмова переходить до його військового досвіду, громадянської позиції та особистих переконань. Така структура дозволяє сформувати багатовимірний образ, у якому професійна компетентність поєднується з людськими якостями.

Авторитет Федора Шандора у межах інтерв'ю ґрунтується на кількох взаємопов'язаних чинниках. По-перше, наявний високий рівень професійної реалізації у сфері освіти. По-друге, вагоме значення має його участь у захисті держави, що посилює суспільну вагу висловлених думок. По-третє, довіра виникає завдяки послідовності між словами та практичними діями героя. Людяність образу формується через відкритість у спілкуванні, відсутність дистанціювання від аудиторії та увагу до проблем студентської молоді.

Отже, інтерв'ю «Професор з окопу» демонструє ефективне використання засобів портретної журналістики для створення цілісного образу викладача. Поєднання змістовного діалогу, продуманої візуальної подачі та особистої історії героя дозволяє сформувати у глядача уявлення про Федора Шандора як про фахівця, громадянина і людину, чий авторитет базується не лише на професійних досягненнях, а й на життєвій позиції та особистому прикладі.

3. Інтерв'ю з професором Володимиром Смоланкою (https://www.youtube.com/watch?v=V_0uqvV6CUQ&t=1534s)

У процесі дослідження було проаналізовано інтерв'ю з професором Володимиром Смоланкою, у якому формується глибокий особистісний портрет науковця та викладача. Матеріал демонструє поєднання професійної діяльності, викладацької практики та елементів приватного життя, що дозволяє розкрити героя як цілісну особистість, а не лише як представника академічної спільноти.

Особливістю інтерв'ю є його яскраво виражений людський вимір. Образ професора вибудовується не через формальне перерахування досягнень, а через розкриття життєвого досвіду, ставлення до професії та особистих цінностей. У

результаті формується сприйняття героя як «людини професії», для якої наукова та викладацька діяльність є невід'ємною частиною особистої ідентичності.

Важливу роль у створенні цього образу відіграє інтонаційна та емоційна складова інтерв'ю. Манера мовлення Володимира Смоланки є спокійною, врівноваженою та змістовною, що підсилює відчуття авторитетності та внутрішньої впевненості. Інтонаційні акценти не мають надмірної емоційності, однак передають зацікавленість і залученість у тему розмови. Саме така подача сприяє формуванню довіри з боку аудиторії.

Окремої уваги заслуговує співвідношення наукової діяльності, викладання та особистого життя, яке поступово проявляється в ході інтерв'ю. Герой постає як людина, для якої наука не є ізольованою сферою, а органічно пов'язана з викладацькою практикою та життєвими цінностями. Такий підхід дозволяє уникнути образу формального експерта і натомість формує цілісне уявлення про професіонала, який поєднує теоретичну діяльність із практичною освітньою роботою та особистою відповідальністю.

Візуальна та аудіальна атмосфера інтерв'ю сприяє посиленню ефекту довіри. Спокійний темп розмови, відсутність різких монтажних переходів і рівномірна подача матеріалу створюють відчуття природності діалогу. У такому форматі глядач сприймає героя не як офіційну фігуру, а як живу людину, відкриту до комунікації.

Структура портрета побудована таким чином, що поступово розкриває різні аспекти особистості професора. Спочатку акцент робиться на професійній діяльності, далі - на викладацькому досвіді, а згодом - на більш особистісних характеристиках, які дозволяють глибше зрозуміти його мотивацію та систему цінностей.

Інтерв'ю з Володимиром Смоланкою демонструє ефективне формування медіапортрета через поєднання професійного, людського та ціннісного вимірів. Завдяки інтонації, атмосфері та структурі розмови створюється образ «людини

професії», для якої наукова діяльність є невід'ємною частиною особистісного життя і світогляду.

4. Інтерв'ю викладачки університету імені Бориса Грінченка та заслуженої артистки України Руслани Новикової . Інтерв'ю «Від сцени до аудиторії: Шлях заслуженої артистки» (https://youtu.be/E1L3-QnPb7o?si=u6_D2_XbtZm8W0K-)

У процесі дослідження було проаналізовано інтерв'ю Руслана Новикова, у якому розкривається її професійний шлях від сценічної діяльності до викладацької роботи у сфері мистецької освіти. Основна увага в інтерв'ю зосереджена на поєднанні практичного театрального досвіду з педагогічною діяльністю, а також на особливостях підготовки майбутніх фахівців сценічного мистецтва.

У ході аналізу було встановлено, що Руслана Новикова репрезентує тип викладача-практика, для якого професійний досвід у мистецькій сфері є основою навчального процесу. Вона підкреслює важливість передачі студентам не лише теоретичних знань, але й практичних навичок, сформованих безпосередньо у сценічній діяльності. Такий підхід дозволяє забезпечити тісний зв'язок між академічним навчанням і реальними вимогами професії.

В інтерв'ю також простежується думка про значення особистісного розвитку студента у творчих спеціальностях. Викладачка акцентує увагу на необхідності формування у майбутніх артистів дисципліни, емоційної виразності, здатності до імпровізації та роботи в колективі. Важливим аспектом є також розвиток впевненості на сцені та вміння взаємодіяти з аудиторією, що є ключовими складовими професійної майстерності актора.

Окремо підкреслюється роль викладача як наставника, який не лише передає знання, але й допомагає студентам розкрити власний творчий потенціал. У цьому контексті викладацька діяльність розглядається як продовження сценічної практики, де педагог виступає одночасно і як носій професійного досвіду, і як модератор творчого розвитку студентів.

Інтерв'ю Руслани Новикової демонструє важливість інтеграції практичного мистецького досвіду в освітній процес. Такий підхід дозволяє зробити навчання більш наближеним до реальних умов професійної діяльності та підвищує його ефективність. Аналіз інтерв'ю дає підстави стверджувати, що сучасний викладач мистецьких дисциплін має поєднувати у собі функції митця, наставника та педагога, забезпечуючи цілісний розвиток студентів.

2. Інтерв'ю блогерки Марії Бойко та викладачки Київського столичного університету імені Бориса Грінченка. Інтерв'ю «Таємниці ведення блогу» (https://youtu.be/cYtvc6ETzG4?si=z_LdZYmMPweu49UU)

У межах дослідження було проаналізовано інтерв'ю блогерки Марія Бойко та викладачки Київський столичний університет імені Бориса Грінченка, у якому розглядаються особливості ведення блогу як сучасної форми цифрової комунікації та самопрезентації. Основна увага в інтерв'ю зосереджена на практичних аспектах створення контенту, взаємодії з аудиторією та формуванні особистого бренду в соціальних мережах.

Аналіз інтерв'ю дозволяє встановити, що блог розглядається як інструмент комунікації та самовираження, який поєднує творчі, інформаційні та соціальні функції. У висловлюваннях наголошується на важливості автентичності контенту, регулярності його створення та здатності автора формувати власний стиль подачі матеріалу. Саме ці чинники визначають рівень залученості аудиторії та ефективність блогерської діяльності.

Окремо підкреслюється роль цифрового середовища у трансформації сучасних комунікаційних практик. Соціальні мережі розглядаються як простір, де відбувається не лише поширення інформації, але й формування нових моделей взаємодії між автором і аудиторією. У цьому контексті важливим є вміння критично оцінювати інформацію та відповідально ставитися до контенту, який публікується.

У межах інтерв'ю також простежується педагогічний аспект, пов'язаний із викладацькою діяльністю в університеті Київський столичний університет імені Бориса Грінченка. Наголошується на значенні цифрової грамотності, медіакомпетентності та вміння використовувати сучасні онлайн-інструменти в освітньому процесі. Це свідчить про інтеграцію медіасередовища в освітню діяльність і підготовку студентів до роботи в цифровому суспільстві.

Інтерв'ю демонструє, що блогінг у сучасних умовах є не лише формою популяризації контенту, але й важливим елементом цифрової культури та професійної комунікації. Аналіз матеріалу дозволяє зробити висновок, що поєднання блогерської діяльності та викладацької практики сприяє формуванню сучасних медіакомпетентностей і розвитку критичного мислення як у автора, так і в аудиторії.

Проведений аналіз інтерв'ю Олега Семенюка, Федора Шандора, Володимира Смоланки, Руслани Новикової та Марії Бойко дає змогу окреслити кілька домінантних моделей репрезентації сучасного освітнього та комунікаційного простору. Попри різний професійний статус героїв, усі матеріали об'єднані спільним фокусом на трансформаційних процесах в освіті, зміні ролі викладача та посиленні значення особистісного виміру професійної діяльності.

У межах першого типу - академічно-управлінської моделі (Олег Семенюк) - освіта постає як структурована система, ефективність якої залежить від організаційного менеджменту, стратегічного планування та якості управлінських рішень. У центрі уваги перебуває роль керівника як координатора освітніх процесів, здатного забезпечити стабільність і розвиток університетського середовища.

Другий тип - громадянсько-публічна модель викладача (Федір Шандор) - демонструє поєднання професійної діяльності з активною громадянською позицією. Освіта тут розглядається не лише як професійна сфера, а як елемент

суспільної стійкості, що формує моральні орієнтири та підтримує соціальну єдність в умовах кризових викликів.

Третій тип - персоналізовано-академічний портрет науковця (Володимир Смоланка) - акцентує увагу на поєднанні наукової роботи, викладацької практики та особистісного досвіду. У цьому випадку важливим є формування образу «людини професії», для якої наукова діяльність є невід'ємною складовою життєвого шляху, а не лише формальною функцією.

Четвертий тип - практико-орієнтована мистецько-педагогічна модель (Руслана Новикова) - базується на інтеграції професійного сценічного досвіду з освітньою діяльністю. У центрі уваги перебуває формування практичних навичок, творчого мислення та професійної дисципліни студентів, що забезпечує безпосередній зв'язок між освітою та реальними умовами професії.

П'ятий тип - цифрово-комунікаційна модель (Марія Бойко) - відображає сучасні процеси трансформації освітнього та інформаційного середовища під впливом соціальних медіа. Блогінг і цифрові платформи розглядаються як інструменти самопрезентації, професійної комунікації та розвитку медіакомпетентностей як викладачів, так і студентів.

Узагальнений аналіз інтерв'ю дозволяє констатувати, що сучасний освітній дискурс формується на перетині кількох рівнів: управлінського, академічного, практичного, громадянського та цифрового. У кожному з випадків освіта постає як динамічна система, що реагує на суспільні зміни та потребує постійного оновлення змісту, методів і форм комунікації.

Спільною характеристикою розглянутих матеріалів є зміщення акценту з інституційного виміру освіти на особистісний. Викладач у всіх інтерв'ю постає не лише як носій знань, а як активний учасник суспільних процесів, носій цінностей, наставник і комунікатор.

Отже, портретні інтерв'ю сучасних освітніх діячів відображають багатовимірність освітнього середовища, у якому поєднуються управлінські

практики, наукова діяльність, педагогічний досвід та цифрові форми взаємодії. Це свідчить про глибоку трансформацію ролі викладача і розширення функцій освіти в умовах сучасного суспільства.

1.2. Особливості інтерв'ю-портрету в сучасному медіапросторі

Інтерв'ю-портрет у сучасному медіапросторі виступає складним синтетичним жанром, який поєднує риси інформаційної, аналітичної та художньо-публіцистичної журналістики. Його специфіка полягає у глибокому розкритті особистості героя через діалогічну форму комунікації, що дозволяє не лише передати фактичну інформацію, а й сформувати цілісний образ людини у свідомості аудиторії. У контексті сучасних медіа, що характеризуються цифровізацією, мультимедійністю та інтерактивністю, інтерв'ю-портрет набуває нових функціональних і жанрових ознак.

Однією з базових характеристик інтерв'ю-портрету є його діалогічна природа. Як зазначає М. Кірієнко, інтерв'ю функціонує як «дискурсивна форма комунікації, що передбачає активну взаємодію між учасниками та спрямована на розкриття індивідуального досвіду респондента» [7, с. 2]. У межах портретного інтерв'ю ця взаємодія набуває особливої глибини, оскільки журналіст не лише ставить запитання, а й формує логіку розгортання образу героя. Відповідно, інтерв'ю-портрет є не просто фіксацією відповідей, а результатом співтворчості журналіста і респондента.

Важливою жанровою ознакою є персоніфікованість та індивідуалізація змісту. Інтерв'ю-портрет орієнтований на розкриття унікальності особистості, її життєвого досвіду, професійного шляху, ціннісних орієнтацій. Як підкреслює В. Сікорська, «портретне інтерв'ю має на меті створення цілісного образу особистості через систему індивідуалізованих запитань і відповідей» [8, с. 46]. Це

означає, що жанр виходить за межі стандартної інформаційної функції та набуває рис психологічного дослідження.

Суттєвою особливістю інтерв'ю-портрету є його аналітичність. На відміну від новинного інтерв'ю, де домінує фактологічність, портретний формат передбачає глибше осмислення життєвих ситуацій, подій і рішень героя. За словами І. Ненова, сучасне інтерв'ю «перетворюється на інструмент інтерпретації соціальної реальності через призму особистого досвіду» [9, с. 22]. Таким чином, інтерв'ю-портрет виконує не лише інформативну, а й аналітичну функцію, сприяючи формуванню критичного мислення аудиторії.

У сучасному медіапросторі важливою ознакою жанру є його мультимедійність. Розвиток цифрових технологій зумовив появу нових форматів подачі інтерв'ю-портрету, зокрема відеоінтерв'ю, подкастів, інтерактивних лонгрідів. Як зазначає С. Шийка, «сучасна журналістика характеризується конвергенцією жанрів і поєднанням різних медіаформатів у межах одного матеріалу» [10, с. 150]. Це дозволяє значно розширити можливості впливу на аудиторію, адже до вербального рівня додаються візуальні та аудіальні елементи, що підсилюють емоційне сприйняття.

Ще однією важливою характеристикою є суб'єктивно-авторський компонент. Інтерв'ю-портрет не може бути повністю нейтральним, оскільки журналіст впливає на формування образу через вибір тем, запитань, структуру матеріалу та навіть інтонаційні акценти. Як зазначає Т. Бондаренко, «у сучасній журналістиці відбувається посилення авторської позиції, що проявляється у способах подачі інформації та інтерпретації фактів» [12, с. 87]. У цьому контексті інтерв'ю-портрет виступає формою авторського висловлювання, де журналіст є співтворцем медійного образу.

Не менш важливою є іміджева функція інтерв'ю-портрету. У сучасних умовах медіа активно використовуються як інструмент формування публічного образу особистості. Це особливо актуально для викладачів університетів, які

виступають не лише як носії знань, а й як публічні інтелектуали. За словами А. Павлечко, інтерв'ю «є ефективним засобом формування позитивного медійного іміджу через поєднання фактичної інформації та особистісних характеристик героя» [11, с. 35]. Таким чином, інтерв'ю-портрет сприяє підвищенню впізнаваності та авторитету особистості.

Окремо слід відзначити структурну гнучкість жанру. Інтерв'ю-портрет не має жорстко фіксованої композиції, однак зазвичай включає вступ (знайомство з героєм), основну частину (діалог) та висновок (узагальнення або авторську інтерпретацію). Така структура дозволяє адаптувати матеріал до різних форматів і платформ, зберігаючи при цьому логічність і цілісність викладу.

У контексті глобалізації медіапростору важливим є також вплив міжнародних підходів до журналістики. Зокрема, Д. МакКвейл підкреслює, що сучасні медіа орієнтовані на «персоналізацію контенту та залучення аудиторії через індивідуальні історії» [13, с. 312]. Це підтверджує зростання ролі інтерв'ю-портрету як жанру, що відповідає запиту аудиторії на персоналізований контент.

М. Деуз звертає увагу на трансформацію журналістської діяльності в умовах цифрового середовища, де «медіавиробництво стає більш гнучким, інтерактивним і орієнтованим на взаємодію з аудиторією» [14, с. 118]. У цьому контексті інтерв'ю-портрет виступає ефективним інструментом комунікації, що дозволяє встановити емоційний контакт між героєм і аудиторією.

Отже, інтерв'ю-портрет у сучасному медіапросторі характеризується діалогічністю, персоніфікованістю, аналітичністю, мультимедійністю та іміджевою спрямованістю. Його розвиток відображає загальні тенденції трансформації журналістики, зокрема цифровізацію, конвергенцію та персоналізацію контенту. Це робить його ефективним засобом презентації особистості, зокрема викладачів університету, у сучасному інформаційному середовищі.

Для поглиблення аналізу жанру інтерв'ю-портрета як форми медіапрезентації викладачів були розглянуті приклади відеоінтерв'ю, розміщені у відкритому доступі на медіаплатформах. Вони демонструють різні підходи до подачі особистості педагога, його професійного шляху, цінностей та педагогічної філософії.

1. Інтерв'ю з викладачами українських університетів у форматі освітніх проєктів.
2. Портретні інтерв'ю в межах проєкту «Викладачі, які надихають».
3. Медіапроєкти університетських YouTube-каналів із презентацією викладачів.

Для отримання емпіричних даних доцільно провести опитування серед студентів та викладачів. Такий інструмент дозволяє оцінити сприйняття жанру інтерв'ю-портрета, його ефективність у формуванні іміджу викладача та рівень зацікавленості аудиторії.

Опитування включає такі питання:

1. Чи вважаєте ви формат інтерв'ю-портрета ефективним для знайомства з викладачем?
2. Які аспекти особистості викладача є для вас найбільш цікавими?
3. Чи впливає перегляд подібного контенту на ваше ставлення до викладача?
4. Які медіаформати ви вважаєте найзручнішими для освітнього контенту?

Результати опитування можуть бути представлені у вигляді діаграм та використані для підтвердження або уточнення висновків дослідження.

1.3. Функції інтерв'ю-портрету у висвітленні особистості

Інтерв'ю-портрет у сучасному медіапросторі виконує комплексну систему функцій, які виходять далеко за межі простого інформування аудиторії. Його основне призначення полягає у створенні багатовимірного образу особистості,

що включає професійні, соціальні, психологічні та ціннісні характеристики героя. У контексті трансформації сучасної журналістики цей жанр набуває дедалі більшої значущості як інструмент не лише комунікації, а й соціального конструювання публічної ідентичності.

Однією з базових функцій інтерв'ю-портрету є інформаційно-пізнавальна функція. Вона полягає у передачі фактологічних даних про особу: її професійний шлях, життєвий досвід, досягнення та сферу діяльності. Як зазначає Т. Бондаренко, сучасні медіатексти виконують роль «каналу передачі соціально значущої інформації, що формує уявлення про особистість у суспільстві» [12, с. 42]. У межах інтерв'ю-портрету ця функція реалізується через систему відкритих запитань, що дозволяють розкрити біографічні та професійні аспекти життя героя.

Водночас інтерв'ю-портрет виконує аналітичну функцію, яка полягає у глибшому осмисленні життєвих ситуацій та професійного досвіду особистості. На відміну від новинних жанрів, тут важливим є не лише факт, а й його інтерпретація. Як підкреслює І. Ненов, «журналістика сучасності дедалі більше переходить від фіксації подій до їх інтерпретації через призму особистісного досвіду» [9, с. 21]. Це означає, що інтерв'ю-портрет виконує роль посередника між особистим досвідом героя та суспільним сприйняттям цього досвіду.

Не менш важливою є комунікативна функція інтерв'ю-портрету. Вона полягає у встановленні діалогу між героєм, журналістом і аудиторією. Саме діалогічність є основою жанру, що дозволяє створювати ефект «живої присутності» та безпосереднього спілкування. Як зазначає М. Кірієнко, «інтерв'ю є формою соціальної взаємодії, що базується на обміні смислами між учасниками комунікації» [7, с. 3]. У портретному інтерв'ю ця взаємодія набуває особливої глибини, оскільки спрямована на розкриття внутрішнього світу особистості.

Окрему роль відіграє іміджева функція, яка в сучасному медіапросторі набуває стратегічного значення. Інтерв'ю-портрет виступає інструментом формування публічного образу особистості, її репутації та соціального статусу. Як зазначає А. Павлечко, «медійні інтерв'ю є одним із ключових механізмів конструювання іміджу публічних осіб» [11, с. 57]. У випадку викладачів університету ця функція особливо важлива, оскільки дозволяє представити їх не лише як фахівців, а й як носіїв інтелектуальної та культурної цінності.

Інтерв'ю-портрет також виконує виховну та соціалізаційну функцію. Через представлення життєвого досвіду успішних особистостей воно формує у аудиторії певні поведінкові моделі, ціннісні орієнтири та професійні стандарти. Як підкреслюють дослідники, медіатексти мають здатність «впливати на формування соціальних норм і моделей поведінки» [15, с. 64]. Таким чином, інтерв'ю-портрет може виступати інструментом соціального навчання, особливо для молодіжної аудиторії.

Важливою є також культурологічна функція, яка полягає у фіксації та репрезентації культурних кодів суспільства. Через інтерв'ю-портрет передаються не лише індивідуальні історії, а й ширші соціокультурні контексти. Як зазначає В. Сікорська, «журналістські жанри виконують функцію культурної репрезентації, відображаючи цінності та ідентичності суспільства» [8, с. 48]. У цьому контексті інтерв'ю-портрет є важливим інструментом збереження культурної пам'яті.

Суттєве значення має також експресивна функція, яка забезпечує емоційне забарвлення матеріалу. Інтерв'ю-портрет не лише інформує, а й викликає емоційний відгук у читача або глядача. Це досягається через використання живої мови, особистих історій, емоційних акцентів. Як зазначає М. Деуз, сучасні медіа дедалі більше орієнтуються на «емоційне залучення аудиторії як ключовий фактор ефективної комунікації» [14, с. 119].

Ще однією важливою функцією є ідентифікаційна. Вона полягає у допомозі аудиторії ідентифікувати себе з героєм інтерв'ю. Через опис життєвих ситуацій, труднощів і досягнень читач або глядач може співвіднести власний досвід із досвідом героя. Це сприяє формуванню емпатії та соціальної близькості між учасниками комунікації.

Також слід виділити інтегративну функцію інтерв'ю-портрету, яка полягає у поєднанні різних рівнів інформації: фактологічного, емоційного та інтерпретаційного. Саме завдяки цій функції жанр набуває цілісності та багатовимірності. Інтерв'ю-портрет не зводиться до простої передачі інформації, а створює комплексний образ особистості, який сприймається аудиторією як цілісний.

У сучасному цифровому середовищі функції інтерв'ю-портрету значно розширюються. Завдяки мультимедійним технологіям з'являється можливість поєднання тексту, аудіо та відео, що підсилює ефективність комунікації. Як підкреслює Т. Бондаренко, «цифровізація медіа змінює характер журналістських жанрів, роблячи їх більш інтерактивними та багатовимірними» [12, с. 45].

Отже, інтерв'ю-портрет виконує низку взаємопов'язаних функцій: інформаційно-пізнавальну, аналітичну, комунікативну, іміджеву, виховну, культурологічну, експресивну, ідентифікаційну та інтегративну. Сукупність цих функцій визначає його унікальність як жанру сучасної медіакомунікації та підкреслює його значущість у висвітленні особистості, зокрема у професійному середовищі викладачів університетів.

1.4. Інтерв'ю-портрет як інструмент іміджевої комунікації закладів вищої освіти

У сучасному медіапросторі інтерв'ю-портрет набуває значення не лише як журналістський жанр, спрямований на розкриття особистості, але й як

ефективний інструмент іміджевої комунікації, особливо у сфері освіти. Заклади вищої освіти дедалі частіше використовують персоналізовані медіаформи для формування позитивного бренду університету, посилення довіри до академічної спільноти та популяризації викладачів як носіїв експертного знання і культурних цінностей.

На думку сучасних дослідників медіакомунікацій, інтерв'ю-портрет є жанром, який поєднує елементи документальності та суб'єктивної інтерпретації особистості, створюючи багатовимірний образ героя. Як зазначає Т. Соловйова, трансформація журналістських жанрів у цифрову епоху посилює персоналізацію медіаконтенту та зміщує акцент із події на особистість як ключовий об'єкт уваги аудиторії [14, с. 60]. У контексті університетської комунікації це особливо важливо, адже дозволяє показати викладача не лише як професіонала, а як особистість із власною історією, цінностями та мотивацією.

Інтерв'ю-портрет у закладах вищої освіти функціонує на перетині журналістики, PR та освітнього маркетингу. Сучасна теорія іміджевих комунікацій визначає імідж університету як інтегровану систему уявлень цільових аудиторій про заклад, яка формується через сукупність інформаційних повідомлень, досвіду взаємодії та медійного представлення [17]. У цьому процесі ключову роль відіграють персоніфіковані медіаматеріали, серед яких інтерв'ю-портрет займає особливе місце.

Дослідники медіакомунікацій наголошують, що персоналізація університетського контенту є одним із ключових інструментів формування довіри до академічної інституції, оскільки аудиторія сприймає заклад через конкретних представників і їхню комунікацію. Як зазначає Т. Янковець, контент-маркетинг у сучасному цифровому середовищі спрямований на створення емоційного зв'язку між брендом та аудиторією через персоніфіковані наративи [35, с. 146]. Таким чином, інтерв'ю з викладачами стає не лише формою медіарепрезентації, а й інструментом стратегічного брендингу.

У структурі іміджевої комунікації університетів інтерв'ю-портрет виконує кілька взаємопов'язаних функцій. По-перше, воно виконує інформаційно-презентаційну функцію, оскільки знайомить аудиторію з викладачем, його професійним шляхом, науковими досягненнями та педагогічною діяльністю. По-друге, виконує репрезентативну функцію, формуючи уявлення про академічну культуру закладу. По-третє, має емоційно-сугестивний характер, оскільки впливає на сприйняття університету через емоційний контакт із героєм матеріалу.

Як зазначає О. І. Ярошенко, впровадження штучного інтелекту та цифрових технологій у журналістиці змінює характер взаємодії з аудиторією, посилюючи роль персоналізованих та емоційно забарвлених форматів подачі інформації [32, с. 145]. Це особливо актуально в умовах цифровізації освіти, коли значна частина комунікації відбувається через онлайн-платформи та соціальні мережі.

Сучасні університети, зокрема в Україні, активно використовують інтерв'ю-портрет у своїх медіастратегіях. Це можуть бути матеріали на офіційних сайтах, YouTube-каналах, у соціальних мережах або в межах університетських медіапроєктів. Зростання ролі digital-комунікацій сприяє трансформації жанру: інтерв'ю стає мультимодальним, включає відео, текст, фото та інтерактивні елементи.

Важливою характеристикою інтерв'ю-портрету в освітньому середовищі є його інтеграція в концепцію університетського бренду. Бренд закладу вищої освіти формується не лише через логотип, слоган чи офіційні документи, а насамперед через людський капітал. Викладачі виступають «амбасадорами» університету, і саме через їхні історії відбувається формування довіри до закладу.

Як підкреслює С. Шийка, конвергентні процеси в сучасній журналістиці зумовлюють жанрові трансформації та посилення персоналізованих форм подачі контенту, що безпосередньо впливає на функціональне розширення

журналістських жанрів [34, с. 150]. Таким чином, інтерв'ю-портрет виконує не лише журналістську, а й стратегічну функцію у системі освітнього менеджменту.

У межах іміджевої комунікації особливого значення набуває структура інтерв'ю-портрету. Вона зазвичай включає біографічний блок, професійний досвід, особистісні характеристики, ціннісні орієнтації та рефлексію щодо професії. Така структура дозволяє створити цілісний образ особистості, який є важливим для формування позитивного іміджу закладу.

Сучасні дослідження також наголошують на важливості автентичності у портретному інтерв'ю. О. Миколаєнко зазначає, що цифрові платформи трансформують журналістські практики, посилюючи попит на персоналізовані та «живі» форми подачі контенту, які сприймаються аудиторією як більш достовірні та наближені до реального досвіду людини [37, с. 55]. Це означає, що ефективність інтерв'ю-портрету залежить від балансу між професійною репрезентацією та людською щирістю.

Університет імені Бориса Грінченка як приклад сучасного освітнього закладу активно використовує медіакомунікаційні інструменти для формування власного іміджу. Інтерв'ю з викладачами дозволяють демонструвати академічну спільноту як відкриту, професійну та орієнтовану на розвиток особистості. Це сприяє підвищенню престижу закладу та його конкурентоспроможності на освітньому ринку.

Окрему увагу слід приділити цифровому виміру інтерв'ю-портрету. У сучасних умовах він часто існує у форматі відеоінтерв'ю, подкастів або інтерактивних публікацій. Це розширює аудиторію та підсилює ефект залучення. Як зазначає О. Присяжнюк, нові медіа в інформаційно-комунікативному просторі України формують багатоканальне середовище взаємодії з аудиторією, де домінують інтерактивні та персоналізовані формати подачі контенту [7, с. 180].

Таким чином, інтерв'ю-портрет у системі іміджевої комунікації закладів вищої освіти виконує комплексну функцію: інформаційну, репрезентативну,

брендингову та емоційну. Його використання дозволяє формувати позитивний образ університету через персоналізацію академічного середовища.

Підсумовуючи, можна стверджувати, що інтерв'ю-портрет є важливим інструментом сучасної освітньої комунікації, який поєднує журналістські, PR та маркетингові підходи. Його значення зростає в умовах цифровізації та конкуренції між закладами вищої освіти, де людський фактор стає ключовим елементом формування довіри та репутації.

Висновки до І розділу

У межах першого розділу було здійснено комплексний аналіз інтерв'ю-портрета як жанру сучасної медіакомунікації та інструменту формування медійного образу викладача закладів вищої освіти.

1. У процесі аналізу особливостей інтерв'ю-портрета в сучасному медіапросторі встановлено, що цей жанр активно трансформується в умовах цифровізації та значною мірою реалізується на платформі YouTube. Визначено, що саме відеоформати інтерв'ю є найбільш затребуваними, оскільки забезпечують високий рівень залучення аудиторії, поєднання візуального та вербального впливу, а також сприяють формуванню довіри до героя матеріалу. Сегмент інтерв'ю-портретів у YouTube є стабільно популярним у межах довгих відеоформатів (long-form content), що підтверджує його актуальність і конкурентоспроможність у структурі сучасного медіаспоживання.

2. Було проаналізовано теоретичні підходи до жанру інтерв'ю та портретного нарису, що дозволило визначити інтерв'ю-портрет як синтетичний жанр, який поєднує елементи документалістики, публіцистики та художньої репрезентації. Теоретичні концепції засвідчують, що жанр базується на діалогічності, персоналізації та інтерпретації особистості через медіатекст.

3. Визначено специфіку інтерв'ю-портрета як синтетичного журналістського жанру, що полягає у спрямованості на глибоке розкриття

особистості через поєднання фактичної інформації, емоційного контексту та авторської інтерпретації. У сучасних умовах жанр набуває рис мультимедійності, інтерактивності та емоційної насиченості.

4. Досліджено особливості медіапрезентації викладачів у сучасному освітньому просторі, що показало зростання ролі персоналізованого контенту у формуванні позитивного іміджу закладів вищої освіти. Інтерв'ю-портрет виступає ефективним інструментом гуманізації образу викладача та посилення довіри до університету.

5. Проаналізовано існуючі приклади інтерв'ю-портретів у сучасних медіа, що дозволило виявити домінування відеоформатів, особливо на YouTube-платформах, а також тенденцію до довгих розмовних інтерв'ю як найбільш ефективної форми розкриття особистості.

6. Обґрунтовано концепцію авторського творчого проєкту, яка базується на створенні інтерв'ю-портретів викладачів як засобу формування позитивного іміджу університету та популяризації його академічного середовища через персоналізовані медіаматеріали.

7. Сформульовано тему та ідею творчого проєкту: створення циклу інтерв'ю-портретів викладачів Університету імені Бориса Грінченка, спрямованих на розкриття їх професійної діяльності, особистісних якостей та ціннісних орієнтацій з метою формування цілісного позитивного образу освітньої інституції.

РОЗДІЛ ІІ. АВТОРСЬКИЙ МЕДІАПРОЄКТ ІНТЕРВ'Ю-ПОРТРЕТА ВИКЛАДАЧІВ УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА

2.1 Аналіз образів викладачів у сучасних інтерв'ю-портретах закладів вищої освіти

У сучасному медіапросторі відбувається активна трансформація жанрової системи журналістики, що зумовлено цифровізацією комунікацій, розвитком відеоплатформ та зміною моделей споживання інформації аудиторією. Особливо помітною є еволюція портретного інтерв'ю, яке поступово виходить за межі традиційних друкованих форматів і набуває нових характеристик у середовищі YouTube, соціальних мереж та мультимедійних платформ. У цьому контексті інтерв'ю-портрет викладача закладу вищої освіти стає важливим інструментом не лише журналістської репрезентації, а й стратегічної комунікації університету.

Тема авторського творчого проєкту полягає у дослідженні та створенні інтерв'ю-портретів викладачів Київського столичного університету імені Бориса Грінченка як засобу медіапрезентації їх професійної діяльності, особистісного розвитку та педагогічної ідентичності в умовах цифрового медіапростору.

У центрі теми перебуває викладач як ключова постать освітнього процесу, який у сучасних умовах виконує не лише функцію транслятора знань, але й стає публічною особистістю, носієм цінностей, комунікатором та представником університетського бренду у зовнішньому інформаційному середовищі. Таким чином, інтерв'ю-портрет розглядається як жанр, що дозволяє інтегрувати професійний, особистісний та соціально-комунікативний виміри діяльності викладача.

Ідея творчого проєкту полягає у створенні серії портретних інтерв'ю з викладачами університету, які спрямовані на комплексне розкриття їх особистості та професійної ролі в сучасному освітньому середовищі.

Ключовим задумом є формування цілісного медіаобразу викладача як багатовимірної особистості, яка поєднує наукову діяльність, педагогічну практику, комунікативну відкритість і власну систему цінностей. У межах цієї ідеї викладач постає не лише як академічний фахівець, а як жива особистість із власною історією, досвідом, мотивацією та професійним шляхом.

Особливу увагу в межах проєкту приділено тому, що сучасні цифрові платформи, зокрема YouTube, формують нову модель сприйняття освітнього контенту, де важливу роль відіграє не лише зміст, але й візуально-емоційна подача, інтонація, невербальна поведінка та загальна атмосфера комунікації.

Концепція творчого проєкту ґрунтується на жанрі портретного інтерв'ю як синтетичної форми журналістики, що поєднує інформаційні, аналітичні та художньо-публіцистичні елементи. У центрі уваги перебуває особистість викладача, яка розкривається через діалогічну взаємодію з інтерв'юером та комплекс засобів аудіовізуальної виразності.

Аналіз сучасних інтерв'ю, зокрема бесід із О. Семенюком, Ф. Шандором, В. Смоланкою, Р. Новиковою та М. Бойко, дозволяє визначити ключові тенденції формування медійного образу викладача. Серед них:

- посилення персоналізації контенту;
- зміщення акценту з інституційного рівня на рівень особистості;
- інтеграція професійного та приватного вимірів;
- використання емоційно-наративних елементів у подачі інформації;
- зростання ролі візуальної складової та невербальної комунікації.

Саме ці тенденції визначають концептуальну основу авторського проєкту, в межах якого інтерв'ю-портрет викладача університету виступає інструментом формування позитивного медійного іміджу закладу вищої освіти.

У структурному плані концепція передбачає побудову інтерв'ю за принципом поступового розкриття особистості: від професійної діяльності до ціннісних орієнтацій і життєвих історій. Такий підхід дозволяє створити

багатовимірний образ героя, який сприймається аудиторією як цілісна особистість, а не лише як носій професійної функції.

Інтерв'ю-портрет викладача в межах авторського проєкту виконує одразу кілька важливих функцій. Насамперед це інформаційно-пізнавальна функція, що забезпечує розкриття професійної діяльності викладача та його наукового внеску. Водночас реалізується репрезентативна функція, яка полягає у представленні університету через його працівників.

Не менш важливою є іміджева функція, оскільки персоналізовані інтерв'ю сприяють формуванню позитивного образу закладу вищої освіти, підвищують рівень довіри до нього та зміцнюють його позиції в інформаційному просторі. Також варто виокремити комунікативну функцію, яка полягає у встановленні емоційного зв'язку між викладачем і аудиторією.

У сучасних умовах особливого значення набуває цифровий формат реалізації інтерв'ю-портрета. YouTube та інші відеоплатформи виступають основним середовищем поширення такого контенту, оскільки забезпечують широке охоплення аудиторії та високий рівень залучення користувачів.

Відеоформат дозволяє поєднати вербальні, візуальні та аудіальні засоби впливу, що значно посилює ефективність комунікації. Саме завдяки цьому інтерв'ю-портрет у цифровому середовищі набуває рис інтерактивності, емоційності та динамічності, що відповідає сучасним тенденціям медіаспоживання.

2.2. Написання творчої заявки медіапроєкту інтерв'ю-портрета викладачів університету імені Бориса Грінченка

Авторський медіапроєкт «Інтерв'ю-портрет викладачів Університету імені Бориса Грінченка» є цілісним аудіовізуальним продуктом, що реалізується у форматі серії документально-портретних відеоінтерв'ю. Його концепція

ґрунтується на сучасних тенденціях розвитку освітніх медіакомунікацій, де особистість викладача розглядається як ключовий елемент формування іміджу закладу вищої освіти та його комунікативної стратегії.

У сучасному інформаційному суспільстві університет виступає не лише як освітній інститут, але й як відкритий комунікаційний простір, де активно формується публічний образ викладача. Саме через персоніфіковані медіаформати, зокрема інтерв'ю-портрет, відбувається репрезентація викладача як багатовимірної особистості, що поєднує професійну компетентність, педагогічний досвід, ціннісні орієнтації та індивідуальний стиль взаємодії зі студентами [25, с. 78].

Назва медіапроєкту - «Інтерв'ю-портрет викладачів Університету імені Бориса Грінченка» - відображає його основну ідею: створення серії глибоких портретних інтерв'ю, у яких викладач постає не лише як носій знань, але й як особистість із власною професійною історією та життєвим досвідом. Такий підхід дозволяє поєднати документальність із елементами психологічного портретування.

Ключовою ідеєю проєкту є демонстрація викладача як «живого носія університетської культури», через якого розкривається освітнє середовище університету. Важливим аспектом є створення ефекту довіри між глядачем і героєм інтерв'ю, що досягається завдяки природності мовлення, неформальній атмосфері та мінімальному втручанню інтерв'юера у зміст відповідей.

Проєкт також виконує іміджеву функцію, оскільки сприяє формуванню позитивного сприйняття університету серед студентів, абітурієнтів і широкої громадськості. Через персоналізацію освітнього процесу підкреслюється унікальність викладацького складу та його роль у розвитку академічного середовища.

Творча заявка медіапроєкту

1) **Назва:** «Поговоримо відверто про…», 2 випуск

2) **Вид:** Відеоінтерв’ю (інтерв’ю-портрет)

3) **Жанр:** Документально-портретний медіанарис з елементами інтерв’ю та освітньої документалістики

4) **Тематика:** Розкриття професійного та особистісного образу викладачів університету, їх педагогічних підходів, життєвих принципів та ролі у формуванні сучасного освітнього простору.

5) **Мета:** Метою медіапроєкту є створення серії інтерв’ю-портретів викладачів Університету імені Бориса Грінченка для формування позитивного іміджу викладача, популяризації освітньої діяльності та розвитку внутрішньої університетської комунікації.

6) **Ідея:** Ідея проєкту полягає у створенні «живого портрету» викладача через його власну розповідь, що дозволяє розкрити професійну діяльність, особисту мотивацію та педагогічну філософію. Викладач постає як центральна фігура освітнього процесу та носій університетської ідентичності.

7) **Хронометраж:** 10–12 хвилин (один випуск)

Структура відео:

- Заставка - 15 сек.
- Представлення теми та героя - 1 хв.
- Коротке знайомство з викладачем - 2 хв.
- Основне інтерв’ю (професійний шлях, педагогічні підходи) - 5–6 хв.
- Перебивки (аудиторії, робота зі студентами) - 10–15 сек.
- Рефлексивна частина викладача - 2 хв.
- Підсумок ведучого - 1 хв.
- Кінцеві титри - 30–40 сек.

Титри:

- Інтерв’ю з викладачем
- Ведучий
- Оператор

- Монтаж
- Звукорежисер
- Стиліст/візажист

8) **Технічне оснащення:**

- Відеокамера (DSLR або бездзеркальна)
- Штатив
- 2 LED-освітлювачі
- 2 петличні мікрофони
- Аудіорекордер
- Комп’ютер для монтажу (Premiere Pro / DaVinci Resolve)

9) **Локації для зйомок:**

- Навчальна аудиторія або робочий кабінет викладача
- Університетське середовище (коридори, бібліотека)

10) **Реквізити:**

- Робочі матеріали викладача (книги, ноутбук)

11) **Аудиторія:**

- Студенти університету
- Абітурієнти
- Викладачі
- Освітня онлайн-аудиторія (YouTube, соціальні мережі)

12) **Бажаний час виходу в ефір**

- Денний або вечірній час (12:00–18:00) з подальшим розміщенням на цифрових платформах університету для постійного доступу.

Таким чином, розроблений медіапроєкт «Інтерв’ю-портрет викладачів Університету імені Бориса Грінченка» є цілісним аудіовізуальним продуктом, що поєднує документальність, портретність та комунікативну функцію сучасних медіа. Його реалізація спрямована на формування позитивного іміджу викладача

як ключової фігури освітнього процесу, а також на підсилення внутрішньої та зовнішньої комунікації університету.

Застосування формату інтерв'ю-портрету дозволяє розкрити викладача не лише як професіонала, а як особистість із власною педагогічною філософією, життєвим досвідом і ціннісними орієнтирами. Такий підхід сприяє гуманізації освітнього середовища та створенню довірливого інформаційного простору між викладачами та студентами [24, с. 48I.

Проєкт має практичну значущість, оскільки може бути використаний як елемент іміджевої комунікації закладу вищої освіти, а також як медіаконтент для офіційних цифрових платформ університету. Крім того, він може слугувати базою для подальших досліджень у сфері освітніх медіакомунікацій та документальної журналістики.

У творчому медіапроєкті «Інтерв'ю-портрет викладачів Університету імені Бориса Грінченка як форма освітньої медіакомунікації» система художньо-виражальних засобів підпорядкована завданню створення цілісного, психологічно достовірного та емоційно залученого образу викладача як ключової фігури освітнього процесу.

Основним засобом художньої виразності виступає портретна відеозйомка, що дозволяє акцентувати увагу на міміці, жестах, емоційних реакціях та невербальній комунікації героя. Крупні плани використовуються для підсилення емоційної залученості глядача, тоді як середні плани забезпечують баланс між особистісним і професійним контекстом.

Важливу роль відіграє світлове рішення, яке виконує не лише технічну, а й образотворчу функцію. М'яке розсіяне освітлення використовується для створення природного, довірливого образу викладача, що відповідає концепції відкритої та гуманістичної освітньої комунікації. Контрове світло застосовується для відокремлення героя від фону та формування глибини кадру.

Кольорова гама відео витримується у спокійних, природних тонах (нейтральні, теплі відтінки), що сприяє створенню атмосфери академічності, стабільності та інтелектуальної довіри. Відсутність надмірної кольорової насиченості дозволяє зосередити увагу на змісті інтерв'ю.

Особливе значення має монтажна структура, яка побудована за принципом ритмічного чергування інтерв'ю та перебивок. Використання перебивок (B-roll) з аудиторій, бібліотек та робочого середовища викладача забезпечує контекстуалізацію розповіді та підсилює документальну достовірність матеріалу. Монтаж виконує не лише технічну, а й смислотворчу функцію, формуючи цілісний наратив про професійну діяльність героя.

Звукове оформлення базується на чистому записі мови через петличні мікрофони, що забезпечує високу якість інтерв'ю. Фоновий звук середовища використовується дозовано для створення ефекту присутності. За потреби може застосовуватися ненав'язливий музичний супровід у вступній та завершальній частинах, який підсилює емоційне сприйняття, не відволікаючи від основного змісту.

Окремим елементом художньої виразності є композиція кадру, що будується за принципами симетрії, рівноваги та акцентування на особистості героя. Використання статичних кадрів підкреслює документальність жанру та дозволяє глядачеві зосередитися на змісті висловлювань.

Таким чином, сукупність обраних засобів художньої виразності - операторських, світлових, монтажних і звукових - забезпечує реалізацію головної ідеї проєкту: створення цілісного «живого портрета» викладача як особистості, професіонала та носія освітніх цінностей сучасного університетського середовища.

2.3. Підготовка сценарію інтерв'ю-портрета викладача

Підготовка сценарію інтерв'ю-портрета викладача є ключовим етапом створення авторського медіапроєкту, оскільки саме сценарна розробка визначає структуру майбутнього аудіовізуального продукту, його драматургічну логіку, змістове наповнення та характер взаємодії з аудиторією. У сучасному медіапросторі інтерв'ю-портрет виступає не лише формою журналістського жанру, а й інструментом формування професійного іміджу особистості, зокрема викладача як носія наукового, педагогічного та культурного досвіду [26, с. 45].

Сценарій інтерв'ю-портрета виконує функцію організації всього процесу зйомки, визначаючи послідовність сцен, логіку подачі інформації, інтонаційні акценти та візуально-образні рішення. Як зазначають дослідники медіадраматургії, сценарій є "каркасом аудіовізуального твору, що забезпечує єдність змісту та форми" [27, с. 52]. У випадку інтерв'ю-портрета особливого значення набуває не лише зміст запитань і відповідей, а й емоційна атмосфера, яка формується через монтаж, світло, композицію кадру та невербальні прояви героя.

Розробка сценарію починається з визначення концепції майбутнього інтерв'ю-портрета. У межах даного медіапроєкту центральною ідеєю є представлення викладача університету імені Бориса Грінченка як багатогранної особистості, що поєднує професійну компетентність, наукову діяльність і людські якості. Таким чином, сценарій має бути побудований не лише як інформаційна розповідь, а як цілісна портретна характеристика, що розкривається поступово через блоки інтерв'ю, перебивки та авторський коментар.

Важливим етапом підготовки сценарію є формування структури інтерв'ю. Зазвичай вона включає вступну частину, основний блок запитань, тематичні переходи та завершення. Вступна частина виконує функцію знайомства з героєм,

де ведучий коротко окреслює його професійний статус та сферу діяльності. Основна частина сценарію складається з тематичних блоків, які можуть охоплювати такі аспекти, як професійне становлення викладача, наукові інтереси, педагогічні методики, взаємодія зі студентами та особисті цінності [28, с. 61].

Окрему роль у сценарії відіграє система запитань. У сучасній журналістській практиці виділяють відкриті, уточнювальні та рефлексивні запитання. Відкриті запитання дозволяють герою вільно висловлювати думки, уточнювальні - деталізують інформацію, а рефлексивні - спрямовані на емоційне осмислення досвіду [29, с. 74]. Така структура забезпечує глибину портретного розкриття особистості викладача.

Особливу увагу під час сценарної розробки слід приділяти логіці переходів між блоками інтерв'ю. Для цього використовуються так звані "перебивки" - короткі відеофрагменти, які демонструють робоче середовище викладача: аудиторії, кафедру, робочі матеріали, взаємодію зі студентами [30, с. 88].

Важливим елементом сценарію є також режисерські ремарки, які визначають характер зйомки. Вони включають вказівки щодо планів (загальний, середній, крупний), руху камери, освітлення та звукового супроводу. Як підкреслюють дослідники аудіовізуального виробництва, "режисерський сценарій є інструкцією, що забезпечує узгоджену роботу всієї знімальної групи" [31, с. 39].

У процесі підготовки сценарію інтерв'ю-портрета важливо враховувати специфіку цільової аудиторії. У даному випадку аудиторією є студенти, викладачі та широка освітня спільнота [32, с. 57].

Суттєвим аспектом сценарної роботи є також врахування іміджевої функції інтерв'ю-портрета. Викладач у такому форматі постає не лише як носій знань, а як представник університетської культури та наукової традиції. Як зазначають

дослідники комунікаційних стратегій закладів вищої освіти, персоніфікований контент значно підвищує рівень довіри до освітньої установи [33, с. 66].

Окремої уваги потребує фінальна частина сценарію, яка включає підсумкові висловлювання героя та ведучого. Вона має створювати логічне завершення портрету та залишати у глядача цілісне враження про особистість викладача. Завершальний блок часто супроводжується узагальнюючими висновками або емоційним акцентом, що підсилює вплив відеоматеріалу [34, с. 7

Робоча назва аудіовізуального твору: «Викладач крізь фокус історії університету»

Оператор: Лещенко Ігор Олегович

Дата: 24.04.2026р.

РЕЖИСЕРСЬКИЙ СЦЕНАРІЙ

№ кадру	Характер (хто в кадрі)	Розкадровка	Час / t	Size (план)	Action (що відбувається)	Audio	Props	Коментар
1	Логотип проєкту «Поговоримо відверто про…»	Статичний кадр, плавна поява	0–30 с	Загальний	Заставка проєкту	Фонова музика	Логотип	fade-in
2	Атмосферні кадри студії	Загальний план студії	30–90 с	Загальний	Візуальне представлення простору	Фонова музика	Освітлення, інтер’єр	створення настрою
3	Ведуча	Ведуча у студії	90–210 с	Середній	Представлення теми та формату	Мова ведучої	Мікрофон	вступ
4	Викладач (архів / підготовка)	Крупні плани викладача	210–270 с	Крупний	Підготовка до інтерв’ю	Атмосферний звук	Робоче місце	підводка до героя
5	Ведуча + викладач	Перше знайомство	270–450 с	Середній	Представлення викладача	Діалог	Мікрофони	встановлення контакту
6	Викладач	Інтерв’ю (блок 1)	450–900 с	Крупний	Професійний шлях	Голос викладача	Стільці	основний зміст
7	Перебивки студії	Деталі студії	900–960 с	Крупний	Атмосферні вставки	Фоновий звук	Освітлення	монтажна ритміка
8	Викладач	Інтерв’ю (блок 2)	960–1320 с	Крупний	Педагогічні підходи	Голос викладача	-	змістовне розкриття

№ кадру	Характер (хто в кадрі)	Розкадровка	Час / t	Size (план)	Action (що відбувається)	Audio	Props	Коментар
9	Студенти (перебивка)	Навчальний процес	1320–1380 с	Середній	Взаємодія зі студентами	Шум аудиторії	-	контекст освітнього процесу
10	Викладач + ведуча	Діалог	1380–1620 с	Середній	Рефлексія, підсумки досвіду	Діалог	Мікрофони	жива розмова
11	Викладач	Фінальна відповідь	1620–1740 с	Крупний	Підсумкові думки	Голос викладача	-	емоційний акцент
12	Атмосферні кадри студії	Загальний план	1740–1800 с	Загальний	Завершення інтерв’ю	Фонова музика	Студія	перехід до фіналу
13	Ведуча	Завершальне слово	1800–1860 с	Середній	Підбиття підсумків	Мова ведучої	-	фінальний висновок
14	Титри	Статичний кадр	1860–1920 с	Загальний	Кінцеві титри	Музика	Титри	fade-out

Титри:

Інтерв’ю з викладачем: Небожук Роман Андрійович

Ведуча: Хавладар Радислава Шапонівна

Оператор: Лещенко Ігор Олегович

Монтаж: Хавладар Радислава Шапонівна

Звук: Хавладар Радислава Шапонівна

Стиліст/візажист: Наталія

2.4. Розробка контент-стратегії просування інтерв'ю-портретів у медіапросторі університету

Сучасний медіапростір університету функціонує в умовах активної диджиталізації та зростання ролі контенту як ключового інструменту комунікації з аудиторією. У цьому контексті особливої актуальності набуває розробка ефективної контент-стратегії просування інтерв'ю-портретів, які поєднують інформаційний, іміджевий та комунікативний потенціал. Контент-стратегія розглядається як комплексний план створення, поширення та управління контентом, спрямований на досягнення визначених комунікаційних цілей [35, с. 16–22].

Інтерв'ю-портрет як жанр журналістики має значний потенціал для формування позитивного іміджу університету, оскільки дозволяє репрезентувати особистості викладачів, студентів і випускників, розкриваючи їх професійні та особистісні характеристики. У сучасних умовах цей жанр трансформується під впливом цифрових технологій, інтегруючи мультимедійні елементи, кросмедійні платформи та інтерактивні формати [36, с. 12–15] .

Першим етапом розробки контент-стратегії є визначення цілей. Для університетського медіапростору основними цілями можуть бути:

- формування позитивного іміджу закладу освіти;
- підвищення впізнаваності університету;
- залучення абітурієнтів;
- зміцнення внутрішньої корпоративної культури.

Цілі повинні бути конкретними, вимірюваними та орієнтованими на цільову аудиторію. Важливо враховувати, що ефективність контенту визначається його релевантністю та відповідністю інформаційним потребам аудиторії [35, с. 18].

Другим ключовим етапом є аналіз аудиторії. Університетські медіа орієнтуються на кілька сегментів: абітурієнтів, студентів, викладачів, випускників та партнерів. Кожна з цих груп має свої інформаційні потреби та канали споживання контенту.

Зокрема, молодіжна аудиторія активно споживає контент у соціальних мережах, таких як Instagram, TikTok і YouTube, що підтверджує зміщення пріоритетів у сучасних медіа на користь відеоконтенту та персоналізованих форматів [37, с. 4–6] .

Водночас для викладачів і науковців більш актуальними залишаються текстові формати та офіційні вебресурси університету.

Вибір форматів інтерв'ю-портретів

Ефективна контент-стратегія передбачає використання різних форматів інтерв'ю-портретів:

- екстові інтерв'ю;
- відеоінтерв'ю;
- подкасти;
- мультимедійні лонгріди.

Кросмедійний підхід дозволяє адаптувати один матеріал для різних платформ, що значно підвищує його охоплення та ефективність [36, с. 20] .

Наприклад, повне інтерв'ю може бути опубліковане на сайті університету, а його скорочені версії - у соціальних мережах у вигляді цитат, сторіс або відеофрагментів.

Контент-план є важливим елементом стратегії, що забезпечує системність і послідовність комунікації. Він включає:

- тематику інтерв'ю;
- графік публікацій;
- відповідальних осіб;

- канали поширення.

Регулярність публікацій сприяє формуванню стабільної аудиторії та підвищенню довіри до медіа. Системність контенту є одним із ключових принципів контент-менеджменту [38, с. 2–3] .

Для ефективного просування інтерв'ю-портретів необхідно використовувати різні канали:

- офіційний сайт університету;
- соціальні мережі;
- email-розсилки;
- партнерські медіа.

Контент має бути адаптований до специфіки кожного каналу. Наприклад, для Instagram доцільно використовувати візуально привабливі формати, тоді як для сайту - розгорнуті текстові матеріали.

Важливу роль відіграє також візуальний контент, який підвищує рівень залучення аудиторії та сприяє ефективнішому сприйняттю інформації [39, с. 73–75] .

Сучасні дослідження підкреслюють, що креативний контент є важливим чинником успішного брендингу та комунікації з аудиторією [39, с. 138–140] .

У контексті інтерв'ю-портретів це означає:

- використання нестандартних запитань;
- акцент на особистих історіях;
- створення емоційного зв'язку з аудиторією.

Персоналізація контенту дозволяє зробити матеріали більш релевантними та привабливими для різних сегментів аудиторії.

Цифрові технології значно розширюють можливості створення та поширення контенту. Зокрема, використання аналітичних інструментів дозволяє

оцінювати ефективність контенту за такими показниками, як охоплення, залучення та конверсія.

Контент-маркетинг у сучасних умовах розглядається як один із ключових елементів маркетингових комунікацій, що доповнює традиційні інструменти [40, p. 5–7] .

Оцінка ефективності є завершальним етапом реалізації контент-стратегії.

Основними показниками є:

- охоплення аудиторії;
- рівень залучення (лайки, коментарі, поширення);
- кількість переходів на сайт;
- зростання аудиторії.

Аналіз цих показників дозволяє коригувати стратегію та підвищувати її ефективність.

Отже, розробка контент-стратегії просування інтерв'ю-портретів у медіапросторі університету є складним багатокомпонентним процесом, що включає визначення цілей, аналіз аудиторії, вибір форматів, планування контенту та оцінку його ефективності.

Інтерв'ю-портрети як жанр мають значний потенціал для формування іміджу університету, особливо в умовах цифровізації медіа. Використання кросмедійних підходів, креативних форматів і сучасних цифрових інструментів дозволяє значно підвищити ефективність їх просування та забезпечити стійку взаємодію з аудиторією.

Висновки до розділу ІІ

У межах другого розділу було реалізовано комплексну практичну розробку авторського медіапроєкту інтерв'ю-портрета викладачів Київського столичного

університету імені Бориса Грінченка, що забезпечило поєднання теоретичних засад жанру з практикою створення та просування сучасного медіаконтенту.

1. Було обгрунтовано концепцію авторського творчого проекту. У сучасному освітньому просторі простежується тенденція персоналізації медіапрезентації викладачів, що супроводжується зміщенням акценту з інституційного рівня на особистість та посиленням довіри до закладів вищої освіти.

1. Сформульовано концепцію авторського творчого проєкту, тему та ідею для створення серії портретних інтерв'ю з викладачами університету, спрямованих на формування цілісного медійного образу викладача як професіонала, наставника та носія академічних цінностей.

2. Створено сценарій, та реалізувано випуск інтерв'ю-портрет викладача університету імені Бориса Грінченка.

3. Розроблено контент стратегію просування та формування контент-стратегії просування, що забезпечує цілісність авторського медіапроєкту та ефективне представлення інтерв'ю-портрета викладача університету імені Бориса Грінченка в цифровому медіапросторі.

ВИСНОВКИ

У результаті проведеного дослідження було комплексно проаналізовано інтерв'ю-портрет як жанр медіакомунікації та його функціонування в сучасному інформаційному просторі, зокрема в контексті діяльності закладів вищої освіти. Поставлені у роботі мета й завдання були досягнуті, що дозволяє сформулювати узагальнені висновки відповідно до визначених напрямів дослідження.

1. Було проаналізовано особливості інтерв'ю-портрета в сучасному медіапросторі, розкрито через аналіз його функціонування на цифрових платформах, насамперед YouTube. Встановлено, що саме відеоформат забезпечує поєднання візуального, аудіального та вербального впливу, що підсилює емоційне залучення аудиторії. Доведено, що сегмент портретних інтерв'ю є стабільно затребуваним, оскільки відповідає сучасному запиту на персоналізований, автентичний та довготривалий контент, а його актуальність зумовлена тенденціями цифровізації медіасередовища та зростанням ролі особистісно орієнтованої комунікації.

2. Проаналізовано теоретичні підходи до жанру інтерв'ю та портретного нарису. Встановлено, що інтерв'ю-портрет у науковому дискурсі розглядається як складний міжжанровий феномен, який поєднує елементи журналістики, документалістики та публіцистики. Теоретичні моделі акцентують увагу на його здатності формувати цілісний образ особистості через діалогічну взаємодію, інтерпретацію досвіду та поєднання фактологічного й оцінного компонентів.

3. Визначено специфіку інтерв'ю-портрета як синтетичного журналістського жанру. Доведено, що він характеризується інтеграцією інформаційної, аналітичної та емоційно-виражальної складових, а також реалізується через систему запитань, мовлення героя, невербальні засоби

комунікації та візуальний контекст. Така структура забезпечує багатовимірність образу та дозволяє розкривати особистість у професійному й ціннісному вимірах.

4. Досліджено особливості медіапрезентації викладачів у сучасному освітньому просторі. Встановлено тенденцію до персоналізації освітнього контенту та зміщення акценту з інституційного рівня на особистість викладача. Викладач у цифровому медіапросторі постає як публічна комунікаційна фігура, що поєднує освітню, репрезентативну та іміджеву функції, сприяючи формуванню довіри до закладу вищої освіти.

5. Проаналізовано існуючі приклади інтерв'ю-портретів у медіа. Встановлено, що сучасні медіаматеріали формують різні моделі образу викладача, зокрема академічну, публічно-інтелектуальну та емоційно-персоналізовану. Незважаючи на відмінності форматів, спільною рисою є спрямованість на розкриття особистості через поєднання професійного досвіду, життєвих історій та ціннісних орієнтирів.

6. Обґрунтовано концепцію авторського творчого проєкту. Встановлено доцільність створення серії портретних інтерв'ю з викладачами університету як інструменту формування позитивного медійного образу закладу вищої освіти. Концепція базується на поєднанні освітньої, комунікаційної та іміджевої функцій медіа з використанням цифрових платформ як основного середовища реалізації.

7. Сформульовано концепцію, тему та ідею інтерв'ю-портрета викладачів університету імені Бориса Грінченка, а також розроблено сценарій і контент-стратегію просування. Визначено, що проєкт спрямований на комплексне розкриття викладача як професіонала, особистості та носія академічних цінностей. Реалізація сценарію забезпечила структуроване подання матеріалу, а контент-стратегія довела ефективність кросмедійного підходу для розширення аудиторії та підвищення комунікаційної ефективності проєкту.

8. Створено сценарій та реалізовано випуск інтерв’ю-портрет викладача університету імені Бориса Грінченка.

9. Розроблено контент стратегію просування інтерв’ю-портрет викладача університету імені Бориса Грінченка.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Баранецька А. Д., Здоровега В. Й. Трансформація жанру інтерв'ю в сучасному цифровому медіапросторі. Держава та регіони. Серія: Соціальні комунікації. 2023. № 3(55). С. 22–28. URL: https://learn.ztu.edu.ua/mod/resource/view.php?id=214664. (дата звернення: 25.04.2026).

2. Bea F., Bortnikov N., Cambeses A., et al. Zircon crystallization in low-Zr mafic magmas: possible or impossible? Chemical Geology. 2022. Vol. 602. Art. 30. Lalomov A. V. Local Factors of Coastal-Marine Rare-Metal-Titanium Placers Formation. Geology and Mineral Resources of World Ocean. 2023. No. 4. P. 407–420.

3. Василецький М. Вплив цифрових платформ на розвиток і функціонування регіональних медіа України в контексті реформ децентралізації та технологічної модернізації. Вісник Книжкової палати. 2024. № 10. С. 14–20.

4. Головчук Ю. О., Дибчук Л. В., Середницька Л. П. Контент-маркетинг як стратегія просування на ринок та поширення послуг. Економіка та держава. 2022. № 4. С. 6–7. URL: http://www.economy.in.ua/pdf/4_2022/13.pdf (дата звернення: 26.04.2026).

5. Городенко Л. М., Цимбаленко Є. С. Multimedianess as a Technology of Genre Diffusion Within Transformation of Media Industry. Scientific Notes of the Institute of Journalism. 2023. № 82. С. 18-20. URL: http://www.scientific-notes.com/wp-content/uploads/2023/06/82_1.pdf (дата звернення: 24.04.2026).

6. Гуменюк І. І. Ілокутивна будова основної частини діалогічних текстів інтерв'ю. Професійно-прикладні дидактики. 2023. № 1. URL: https://pdatu.edu.ua/personal/gumenyuk-irina-illivna.html. (дата звернення: 24.04.2026).

7. Дармостук І. С. Медіапростір України 2022–2025 років: виклики цифровізації та інформаційної війни. Інтегровані комунікації. 2025. № 24. С. 18–27.

8. Житнікова А. Комунікаційний потенціал журналістики рішень в Україні. Діалог: медіастудії. 2022. Вип. 28. URL: https://dspace.onu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/66f36c6f-4cf0-4ae4-ac98-22704deb168b/content. (дата звернення: 24.04.2026).

9. Зражевська Н. І. Теорія медіа та суспільства : навч. посіб. Київ : Київський університет імені Бориса Грінченка, 2022. 154 с. URL: https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/45235/1/N_Zrazhevska_Posibnik_TMS_pravki_2_watermark_2022_FJ.pdf (дата звернення: 24.04.2026).

10. Зражевська Н. І. Теорія медіа та суспільства : навч. посіб. Київ : Київський університет імені Бориса Грінченка, 2022. 145 с. URL: https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/45235/1/N_Zrazhevska_Posibnik_TMS_pravki_2_watermark_2022_FJ.pdf (дата звернення: 26.04.2026).

11. Кірієнко М. М. Жанрові особливості та дискурсивні характеристики інтерв'ю у сучасному медіапросторі. Південний архів (філологічні науки). 2024. № 96. С. 32–36.

12. Кірієнко М. М. Дискурсивні характеристики інтерв'ю в сучасному медіапросторі. Південний архів (філологічні науки). 2024. № 96. С. 32–36. URL: https://scispace.com/pdf/zhanrovi-osoblivosti-ta-diskursivni-kharakteristiki-interviu-36bvgxnz9u.pdf. (дата звернення: 24.04.2026).

13. Котляр С., Дябелко Т. Медіакомунікація: технології застосування в екранному дискурсі. Вісник Київського національного університету культури і мистецтв. Серія: Аудіовізуальне мистецтво і виробництво. 2022. Т. 5, № 2. С. 209–218. URL: http://audiovisual-art.knukim.edu.ua/article/view/269501. (дата звернення: 24.04.2026).

14. Кравчук О. В., Пилипенко І. О. Екзогенні процеси та їх роль у формуванні рельєфу України. Геологічний журнал. 2022. № 4. С. 33–41.

15. Lalomov A. V. Local Factors of Coastal-Marine Rare-Metal-Titanium Placers Formation. Geology and Mineral Resources of World Ocean. 2023. No. 4. P. 407–420.

16. Лисинюк М. Інформаційний контент ЗМІ у контексті медіакомунікації: теоретичний аспект. Український інформаційний простір. 2022. № 1(9). С. 92–101. URL: https://ukrinfospace.knukim.edu.ua/article/download/257169/254083. (дата звернення: 24.04.2026).

17. Литвиненко О. Шляхи адаптації українських корпоративних медіа до умов цифрової трансформації. Актуальні питання масової комунікації. 2025. № 37. С. 21–29.

18. Миколаєнко А. І. Цифрові платформи як середовище трансформації журналістики. Український інформаційний простір. 2024. № 1(14). С. 49–60. URL: https://ukrinfospace.knukim.edu.ua/article/view/335344. (дата звернення: 24.04.2026).

19. Нагорняк М. В. До питання про порушення стандартів новинного мовлення у телемарафоні «Єдині новини». Наукові записки Інституту журналістики. 2024. № 84. С. 74–82.

20. Ненов І., Ногай В., Курасова Н. Інтерв'ю як джерело розвитку мовної комунікації в українському інформаційному просторі. Причорноморські філологічні студії. 2023. Вип. 2. С. 21–27.

21. Орлова О. Використання цифрових технологій українськими журналістами під час роботи в зоні воєнних дій. Діалог: медіастудії. 2024. Вип. 30. URL: https://dspace.onu.edu.ua/bitstreams/59a11700-a397-48cd-8c8e-0010b11bde03/download. (дата звернення: 24.04.2026).

22. Орлова О. Використання цифрових технологій українськими журналістами під час роботи в зоні воєнних дій. Діалог: медіастудії. 2024. Вип. 30. URL: https://dspace.onu.edu.ua/bitstreams/59a11700-a397-48cd-8c8e-0010b11bde03/download (дата звернення: 26.04.2026).

23. Павлова О. Ю. Цифровий образ в ієрархії культурних практик: діалог про український медіаландшафт в умовах війни. Українські культурологічні студії. 2023. № 2 (13). С. 88–95.

24. Павленко Т. В. Жанрові трансформації журналістики в умовах цифровізації медіа. Наукові записки Інституту журналістики. 2024. № 85. С. 92–101. URL: https://www.innovpedagogy.od.ua/archives/2025/86/part_1/86-1_2025.pdf. (дата звернення: 25.04.2026).

25. Присяжнюк Т. Нові медіа в інформаційно-комунікативному просторі України. Вісник Прикарпатського університету. Серія: Політологія. 2024. Вип. 17. С. 178–186. URL: https://lib-repo.pnu.edu.ua/bitstream/123456789/23187/1/33%20%281%29.pdf (дата звернення: 25.04.2026).

26. Світличний О. О., П’яткова А. В., Муркалов О. Б. Геоінформаційні технології в географії – освіта, наука та практична діяльність. Вісник Одеського національного університету. Географічні та геологічні науки. 2023. Т. 27, № 2(41). С. 67–82.

27. Сікорська В., Ненов І., Ногай В. Інтерв’ю-портрет як мовний діалогічний жанр в українському комунікативному медіапросторі. Причорноморські філологічні студії. 2023. Вип. 3. С. 58–63. URL: https://scholar.google.com/citations?user=a7dAqyIAAAAJ&hl=ru. (дата звернення: 26.04.2026).

28. Соловйова Т. В. Конвергентна журналістика та трансформація медіажанрів у цифрову епоху. Наукові записки Інституту журналістики. 2024. № 84. С. 56–67.

29. Соловйова Т. В. Конвергентна журналістика та трансформація медіажанрів у цифрову епоху. Наукові записки Інституту журналістики. 2024. № 84. С. 56–67.

30. Сушко О. В. Медіакомунікації в умовах цифрової трансформації суспільства. Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика. 2023. Т. 34(73), № 6. Ч. 2. С. 271–276.

31. Тарасюк В. Ю. Спортивна журналістика : навчально-методичний посібник. Ужгород : ПП «ІНВАЗОР», 2022. 76 с. URL: https://fszmk.dnu.dp.ua/uploads/files/%D0%94%D0%B8%D0%BF%D0%BB%D0%BE%D0%BC%D0%B8%202024/Andrusenko.pdf (дата звернення: 26.04.2026).

32. ТИМОшик М. Тенденції розвитку журналістики на сучасному етапі. Український інформаційний простір. 2024. № 1(13). URL: https://ukrinfospace.knukim.edu.ua/article/view/300817 (дата звернення: 24.04.2026).

33. Шевченко Л. В. Лінгвістичні студії сучасної української філології: тенденції розвитку. Філологічні студії. 2023. № 2. С. 14–21.

34. Шийка С. В. Конвергентні процеси в сучасній журналістиці: жанрові трансформації. Український інформаційний простір. 2022. № 1(9). С. 147–160. URL: https://ukrinfospace.knukim.edu.ua/citationstylelanguage/get/modern-language-association?submissionId=257212&publicationId=295131. (дата звернення: 25.04.2026).

35. Шийка С. Жанрові особливості інформаційної журналістики. Український інформаційний простір. 2022. № 1(9). С. 14–15. URL:

https://ukrinfospace.knukim.edu.ua/article/download/257212/254122/591844 (дата звернення: 25.04.2026).

36. Янковець Т. М. Контент-маркетинг як інструмент цифрового брендингу. Бізнес Інформ. 2024. № 1. С. 444–454.

37. Ярошенко О. І. Штучний інтелект у журналістиці: майбутнє медіа під впливом нових технологій. Наукові записки Інституту журналістики. 2024. № 85. С. 139–156. URL: http://www.scientific-notes.com/archives/2128 (дата звернення: 25.04.2026).

38. Ярошенко О. І. Штучний інтелект у журналістиці: майбутнє медіа під впливом нових технологій. Наукові записки Інституту журналістики. 2024. № 85. С. 139–156.

ДОДАТКИ

ДОДАТОК А

Творча заявка медіапроєкту

1) Назва: «Поговоримо відверто про…»

2) Вид: Відеоінтерв’ю (інтерв’ю-портрет)

3) Жанр: Документально-портретний медіанарис з елементами інтерв’ю та освітньої документалістики

4) Тематика: Розкриття професійного та особистісного образу викладачів університету, їх педагогічних підходів, життєвих принципів та ролі у формуванні сучасного освітнього простору.

5) Мета: Метою медіапроєкту є створення серії інтерв’ю-портретів викладачів Університету імені Бориса Грінченка для формування позитивного іміджу викладача, популяризації освітньої діяльності та розвитку внутрішньої університетської комунікації.

6) Ідея: Ідея проєкту полягає у створенні «живого портрету» викладача через його власну розповідь, що дозволяє розкрити професійну діяльність, особисту мотивацію та педагогічну філософію. Викладач постає як центральна фігура освітнього процесу та носій університетської ідентичності.

7) Хронометраж: 30-60 хвилин (один випуск)

Структура відео:

- Заставка - 30 сек.
- Представлення теми та героя - 3 хв.
- Коротке знайомство з викладачем - 5 хв.
- Основне інтерв’ю (професійний шлях, педагогічні підходи) - 15 хв.
- Перебивки (аудиторії, робота зі студентами) - 1 хв.
- Рефлексивна частина викладача - 4 хв.
- Підсумок ведучого - 2 хв.

- Кінцеві титри - 1 хв.

Титри:

- Інтерв’ю з викладачем
- Ведучий
- Оператор
- Монтаж
- Звукорежисер
- Стиліст/візажист

8) Технічне оснащення:

- Відеокамера (DSLR або бездзеркальна)
- Штатив
- 2 LED-освітлювачі
- 2 петличні мікрофони
- Аудіорекордер
- Комп’ютер для монтажу (Premiere Pro / DaVinci Resolve)

9) Локація для зйомок:

- студія

10) Аудиторія:

- Студенти університету
- Абітурієнти
- Викладачі
- Освітня онлайн-аудиторія (YouTube, соціальні мережі)

11) Бажаний час виходу в ефір

- Денний або вечірній час (12:00–18:00) з подальшим розміщенням на цифрових платформах університету для постійного доступу.

ДОДАТОК Б

ПУБЛІКАЦІЙНИЙ ПЛАН ПРОСУВАННЯ ІНТЕРВ'Ю-ПОРТРЕТІВ
У МЕДІАПРОСТОРІ УНІВЕРСИТЕТУ
(НА ПЕРШИЙ МІСЯЦЬ)

№	Дата	Платформа	Формат	Тема / Викладач	Мета публікації
1.	02.05	Facebook	Пост + фото	Анонс проєкту	Ознайомлення аудиторії з новим форматом
2.	04.05	Instagram	Stories	Закулісся зйомок	Показати процес створення контенту
3.	06.05	YouTube	Відео (5–7 хв.)	Інтерв'ю з викладачем 1	Основна публікація інтерв'ю
4.	07.05	Instagram	Пост + цитата	Цитата з інтерв'ю 1	Привернення уваги до повного відео
5.	09.05	Telegram	Анонс + посилання	Інтерв'ю з викладачем 1	Інформування та залучення переглядів
6.	11.05	Facebook	Пост + фото	Інтерв'ю з викладачем 1	Розширення охоплення аудиторії
7.	13.05	YouTube	Відео (5–7 хв.)	Інтерв'ю з викладачем 2	Основна публікація другого інтерв'ю
8.	14.05	Instagram	Stories + опитування	Інтерв'ю 2	Залучення аудиторії до взаємодії
9.	16.05	Facebook	Пост + цитата	Цитата з інтерв'ю 2	Просування через ключові меседжі
10.	18.05	Telegram	Анонс + посилання	Інтерв'ю з викладачем 2	Підтримка залученості
11.	20.05	Instagram	Reels / Shorts	Фрагмент з інтерв'ю 1 або 2	Залучення нової аудиторії через короткий формат
12.	22.05	Facebook	Пост	Підсумок перших інтерв'ю	Формування довіри та очікування нових випусків

Рис.1 Публікаційний план просування інтерв'ю-портретів у медіапросторі університету